הנהלה

האכזבה הגדולה

לא היו ימים טובים לקול ישראל, כימי מבצע סיני. התמונה של עשרות אנשים, הנצמדים לכל מקלט רדיו כדי להאזין ל־שידורי החדשות, הניעה את ראשי שירות־השידור לחשוב כי מעתה, תעריך הממשלה יותר את פעולתם, תעניק להם את התקציב הנחוץ, לדעתם, להעמיד את השירות על רמה נאותה.

מלאי אופטימיות, הזדרזו איפוא צבי זינ־דר, חנוך גיבתון, ישעיהו שפירא ומשה עוזאי, „ארבעת הגדולים" של שירות ה־שידור, להכין הצעת תקציב כפולה בגודלה מאשר תקציבו השנתי הקודם של קול ישראל, שהגיע למיליון וחצי ל״י.

כדי התעמזות כוכר. השבוע, עם פירסום הצעת התקציב שעובדה על־ידי ה־אוצר והוגשה לאישור הכנסת, ציפתה לראשי קול ישראל אכזבה מרה. במקום שלושת המיליונים המקוים, כלל התקציב החדש שני מיליון ל״י בלבד, לצורכי שירות ה־שידור, „ואף פרוטה אחת יותר," כפי שהט־עימו פקידי האוצר.

התוספת של חצי מיליון ל״י על התקציב הקודם לא ניחמה את קול ישראל. תוספת זו לא תספיק, למעשה, לכסות את ההתייק־רות שחלה במשך השנה. במקום לדון בהרחבת השירותים ובשיפורם, החל איפוא קול ישראל השבוע בחיפושים אחרי שעות שידור שאפשר לקצצן. המועמד הראשון לקיצוצים: שידורי שעות הבוקר, שיבוטלו במקרה שהאוצר לא יחזור בו מקיצוציו.

אבא משלם. פריטים אחרים, שעליהם ניתן ללמוד מתוך הצעת התקציב החדשה:

● כל אחת מתוך 7997 שעות־השידור שעומד קול ישראל לשדר בשנה הבאה (אם לא יהיו הפסקות־חשמל, כמובן), תעלה 256 ל״י, כולל שירותי ההנדסה, לעומת 225 ל״י שעלתה שעה ממוצעת דומה בשנה שעברה. בניכוי שירותי ההנדסה, מחירה של שעת שידור יהיה בשנה הבאה 151 ל״י.

● השעה היקרה (והמשעממת) ביותר, היא זו המוקדשת לתוכניות מילוליות. מחי־רה (חוץ משירותי ההנדסה) מגיע ל־227 ל״י. זולה יותר היא השעה המוסיקאלית, העולה רק 161 ל״י במקרה של ביצוע חי ו־110 ל״י אם מסתפקים בתקליטים. העבודה הזולה ביותר היא כנראה עבודה ערבית: שעה ערבית ממוצעת, מחירה 86 ל״י בלבד.

● מספר תוכניות הרדיו המשודרות כמו־דעות מטעם גופים ציבוריים שונים הוא כנראה גדול הרבה יותר מאשר סבור המאזין התמים. התקציב כולל סכום של 45 אלף ל״י כהכנסה ממודעות משודרות.

● כאשר אומר המאזין על התוכניות המשודרות מן האולפן החיפאי שהן אינן שוות פרוטה, הוא צודק. קול ישראל אינו מוציא אף פרוטה אחת על אולפן זה. הוצאותיו, בסך 15 אלף ל״י לשנה, מת־כסות כולן על־ידי עיריית חיפה, שם הן נכללות, כנראה, בסעיף „פירסומת עצמית."

● הגידול המכריע ביותר בתקציב, הוא גידול חלקה של התוכנית הערבית. לפי תוכנית השנה הבאה, תשודר שעה אחת של ערבית לעומת כל שתי שעות של שי־דורים אחרים. בהתאם לכך, הוגדל תקציבה מ־18 אלף ל״י ל־147 אלף ל״י, בערך פי שמונה.

● קול ישראל יבצע בשנה הבאה תוכ־ניות למען תחנות זרות בשווי של 13 אלף ל״י. תחנות אלה יתבקשו לשלם, בקבלן את סרטי ההקלטה, את המחיר המלא.

● קול ישראל יוציא בשנה הבאה סכום של יותר מ־18 אלף ל״י למשכורתם של 6 הנוטרים, השומרים יומם ולילה על בנייני שירות השידור בתל־אביב ובירושלים. לעומת זאת, ירכוש תקליטים בסכום של 11300 ל״י בלבד, ואילו על כיוון פסנתרים, ביטוח כלי־נגינה ושאילת תווים יוציא 5000 ל״י.

השיפורים — למגירה. מלבד הר־חבתה החשובה של התוכנית הערבית, צפוייה איפוא למאזין הישראלי שנת שיע־מום קשה, שלא תהיה שונה במאומה מ־קודמותיה. כל תוכניות השיפורים שנולדו בקול ישראל, כמו הרחבת השידורים לעולים בלשונותיהם, פתיחת סדרות שידורים לבתי־הספר והזמנת מומחים מארצות־חוץ לעבודה בשירות השידור, נגנזו במגירות, לימים טובים יותר.

ביניתיים, חזר השבוע מנהל קול ישראל צבי זינגר ממסע־השתלמות בחוץ־לארץ. „גו־כחתי לדעת," הכריז ברדתו מן המטוס, „שישראל מפגרת לפחות בחמש שנים אחרי המדינה הקטנה ביותר באירופה, בפיתוח שירותי השידור."

כדי להגיע למסקנה זו, לא היה המאזין הישראלי זקוק למסע־השתלמות בחוץ לארץ. די היה לו לסובב את כפתור המקלט.

תדריך

תוכניות אלה, מתוך שידורי השבוע הבא, עשויות להיות מעניינות. שיניים אפשריים.

● **בסימן שאלה** (יום ד׳; 9.30; קול ישראל) — בתוכנית הראשונה לסידרת חי־דונים חודשית חדשה, ינצל הפעם שמואל רוזן את ארכיון ההקלטות התיאטרוניות של קול ישראל, כדי להגיש למאזין קטעי הצ־גות בצורתן המקורית, וגם בשינויים מיו־חדים־במינם, המתאפשרים על־ידי סרט ה־הקלטה. המאזינים יתבקשו לזהות, במכתבי־הפתרונות, את המחזות והשחקנים.

● **רמזור, ירחון יובלות זתארי־כים** (יום ה׳; 8; קול ישראל) — תוכנית חודשית זו, המוקדשת למאורעות היסטוריים שיום־השנה שלהם חל החודש, תוקדש ה־פעם למותו של המשורר הרוסי פושקין מכדור־אקדח בשעת דו־קרב (לפני 120 שנה), לפטירתו של גלילאו גלילי, יוצר המימרה „ואף על פי כן נוע תנוע," המדען הרא־שון שגילה בתקופת הרנסאנס כי הארץ מס־תובבת סביב השמש ולא להיפך (לפני 315 שנה), להכתרתה של המלכה ויקטוריה כקיסרית הודו ביוזמתו של ראש הממשלה הבריטי־יהודי דיזראלי (לפני 80 שנה), ל־לידתו של נשיא ארצות־הברית בשלוש תקופות־כהונה פראנקלין דילאנו רוזוולט (לפני 75 שנה) וללידתו של בומארשה, מחבר המחזה הספר מסביליה ויוצר דמותו של פיגארו המפורסם (לפני 225 שנה).

● **זרקור** (יום ה׳; 8; גלי צה״ל) — במסגרת הסידרה על חילות צה״ל יוצג ה־פעם חיל הקשר, המפעיל בין היתר את משדרי גלי צה״ל עצמם.

● **על קצה המזלג** (יום ה׳; 9.30; קול ישראל) — בתוכנית הבידור החודשית של ישראל גיחון ויצחק שמעוני, שתשודר מאולם ימק״א בירושלים, יופיעו הפעם, נו־סף על תזמורת קול ישראל ומקהלת קול ציון לגולה, גם תזמורת הגיאז של מכון הנשיא. הזמר משה בראנט ישמיע את פיז־מון הפתיחה הקבוע של התוכנית, עם מלים חדשות ואקטואליות. כן יושמע דו־שיח סא־טירי מענייני הימים מאת דן אלמגור, ועי־בודים מוסיקאליים של מארק לברי ושמעון מישורי. כמו כן ישמיע הומר משה בראנט פסודובלה היתולי חדש, עם לחן של נפתלי אהרוני, שייקרא בשם מלחמת שוורים ב־מסחה. אורחת בתוכנית תהיה להקת איילון, שתבצע שני פזמונים חדשים של דן אל־מגור ומאיר נוי: רומאנס לפרה, אלגוריה על גביית המסים בישראל, בקצב טנגו, ו־סאם שטום הען, סאטירה על הדוקטרינה החדשה של אייזנהואר, מוסווית בשיר מל־חים שיכורים.

● **כניחותא** (יום ו׳; 7.40; קול יש־ראל) — במסגרת הסידרה סוס העץ, תוצג הפעם תוכנית בשם על הנסים ועל הנפלאות, ובה שני תסכיתים קצרים, פרי עיבודו של מיכאל אוהד, המוקדשים לנושאים עממיים עתיקים: אדם הזוכה במפתיע במילוי כל משאלותיו (מבלי לזכות, כמקוה, באושר עצמו), ואדם הנפגש עם השטן, אך מצליח להערים עליו בתחבולותיו.

● **על צלילים ועל אנשים** (שבת; 8.15; גלי צה״ל) — התוכנית, שתיקרא בשם אימטקי בניו־יורק, תעסוק הפעם בקורותיו של הקומפוזיטור האמריקאי־איטלקי ג׳יאן קארלו מנוטי, היוצר החשוב ביותר בשדה האופרה כיום.

● **המסך עולה** (יום ב׳; 8; קול יש־ראל) — התוכנית תתן הפעם למאזין הז־דמנות מיוחדת להכיר נוסח תיאטרוני רחוק ומעניין, בהציגה שני מחזות קצרים מן ה־רפרטואר של התיאטרון היפאני העתיק קי־בוקי: גאפו ובתו והעכביש. מוסיקה יפא־נית מקורית של קאבוקי תלווה את התסכי־תים, שעובדו לשידור בידי יאיר בורלא ובוימו בידי זלמן לבישוש.

פרס של עשר לירות יוגרל בין פותרי תשבץ „העולם הזה" 1005

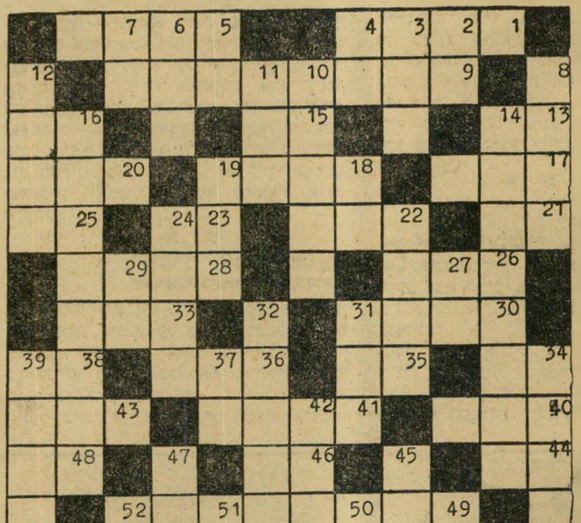

מאוזן: 1. עתון בוקר; 5. רוח ש־מים; 9. ח״כ מ־פא״י; 13. אות עברית; 15. מס־פר פרקי קוהלת; 16. חודש עברי; 17. עשר בשלי־שית; 18. שליח דיפלומאטי; 20. חברת או״ם; 21. את, באנגלית; 22. מכס על משקאות; 23. קיים; 25. אנ־ייב; 26. אחת ה־מצוות החקלאיות; 28. יישוב בדרום; 30. צהבת, למשל; 33. כובש חסר ראש; 34. תוצרת לוואי של החציר; 35. בת קול; 36. ממנו בא האדם ואליו הוא שב; 38. גבוה; 40. „קישוט" על העין; 41. התחלה של משנה; 43. פה; 44. הפ־רק הלפני־אחרון בספר במדבר; 46. חצי יונה; 48. מספר פרקי דברים; 49. שכונה ירושלמית; 53. גלגל; 54. ראש העץ.

מאונך: 2. שלמה לרחבעם; 3. שם פרטי, זכר, צרפתי; 4. פרק תהלים המתחיל במלים „ה׳ מלך, גאות לבש"; 5. מספיק; 6. שם פרטי, זכר; 7. משותף ללשון ולשעון; 8. מפלגת ה־רוב; 10. מסך; 11. שכבה; 12. איש חיל; 14. דרגת קצין בצה״ל; 16. מן הירדן עד הים; 18. ממציא הטלפון; 19. מצה; 22. פאניקה; 24. החומר החשוב בעיסה; 27. שת לקין; 29. איסר אונטרמן; 31. מוצר היצוא ה־חשוב ביותר בארץ; 32. בידור; 34. שר האוצר הראשון; 37. פרא אדם; 39. השלטון הבריטי; 42. יין שרף; 45. חיל האויר המלכותי; 47. חברת הספנות; 49. קול הפרה; 50. כן; 51. כלי בשה־מת; 52. אדון.

שאל את עוזי

איזו מהמתנות הרבות שהוא קיבל לבר־מצוה שימחה אותו ביותר ועוררה בלבו את רגשות התודה המרובים ביותר, ואיזו מתנה שמרה על הפופולריות שלה במשך שנים רבות, ותש־מע שזו היתה מצלמה.

פוטו־ברנר
חיפה, רחוב החלוץ 31

מוצאות יצוגות
פרסום צימט
ת״א־רח׳ אלנבי 56
טל. 66081